

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Tredje Afdeling)

29. november 2017*

»Præjudiciel forelæggelse – tilnærmelse af lovgivningerne – ophavsret og beslægtede rettigheder – direktiv 2001/29/EF – artikel 5, stk. 2, litra b) – undtagelsen om privatkopiering – artikel 3, stk. 1 – overføring til almenheden – specifik teknisk fremgangsmåde – levering af en tjeneste til videooptagelse med henblik på kopiering af ophavsretligt beskyttede værker via cloud computing uden den berørte ophavsmands samtykke – tjenesteyderens aktive medvirken til optagelsen«

I sag C-265/16

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Tribunale di Torino (retten i Torino, Italien) ved afgørelse af 4. maj 2016, indgået til Domstolen den 12. maj 2016, i sagen

VCAST Limited

mod

RTI SpA,

har

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, L. Bay Larsen, og dommerne J. Malenovský (refererende dommer), M. Safjan, D. Šváby og M. Vilaras,

generaladvokat: M. Szpunar

justitssekretær: fuldmægtig R. Schiano,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 29. marts 2017,

efter at der er afgivet indlæg af:

- VCAST Limited ved avvocati E. Belisario, F. G. Tita, M. Ciurcina og G. Scorza,
- RTI SpA ved avvocati S. Previti, G. Rossi, V. Colarocco, F. Lepri, og A. La Rosa,
- den italienske regering ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocati dello stato G. Galluzzo og R. Guizzi,
- den franske regering ved D. Colas og D. Segoin, som befuldmægtigede,

* Processprog: italiensk.

- den portugisiske regering ved L. Inez Fernandes, M. Figueiredo og T. Rendas, som befuldmægtigede,
 - Europa-Kommissionen ved L. Malferrari og J. Samnadda, som befuldmægtigede,
- og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 7. september 2017, afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT 2001, L 167, s. 10), navnlig direktivets artikel 5, stk. 2, litra b), af Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (EFT 2000, L 178, s. 1), og af EUF-traktaten.
- 2 Denne anmodning er blevet fremsat i en sag mellem VCAST Limited og RTI SpA vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt et system til videooptagelse af fjernsynsprogrammer udsendt bl.a. af RTI via cloud computing lovligt kan stilles til rådighed for VCAST's kunder.

Retlige rammer

EU-retten

Direktiv 2000/31

- 3 Artikel 3, stk. 2, i direktiv 2000/31 har følgende ordlyd:

»Medlemsstaterne må ikke af grunde, der henhører under det koordinerede område, begrænse adgangen til at levere informationssamfundstjenester fra en anden medlemsstat.«
- 4 Artikel 3, stk. 3, i direktiv 2000/31 bestemmer bl.a., at direktivets artikel 3, stk. 2, ikke finder anvendelse på de områder, der er nævnt i bilaget til direktivet, som bl.a. omhandler ophavsretten og beslægtede rettigheder.

Direktiv 2001/29

- 5 Første betragtning til direktiv 2001/29 har følgende ordlyd:

»Traktaten foreskriver oprettelse af et indre marked og indførelse af en ordning, der sikrer, at konkurrencen i det indre marked ikke fordrejes. En harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om ophavsret og beslægtede rettigheder bidrager til at opnå disse mål.«
- 6 Følgende anføres i 23. betragtning til dette direktiv:

»Dette direktiv bør medføre en yderligere harmonisering af ophavsmænds ret til overføring til almenheden. Denne ret skal opfattes bredt som omfattende enhver overføring til den del af almenheden, som ikke befinder sig på det sted, hvorfra overføringen finder sted. Denne ret omfatter

enhver sådan form for trådbunden eller trådløs transmission eller retransmission af et værk til almenheden, herunder udsendelse i radio og fjernsyn. Denne ret bør dog ikke omfatte andre handlinger.«

7 Det nævnte direktivs artikel 2 bestemmer:

»Medlemsstaterne indfører en eneret til at tillade eller forbyde direkte eller indirekte, midlertidig eller permanent reproduktion på en hvilken som helst måde og i en hvilken som helst form, helt eller delvis:

- a) for ophavsmænd for så vidt angår deres værker
- b) for udøvende kunstnere for så vidt angår optagelser af deres fremførelser
- c) for fremstillere af fonogrammer for så vidt angår deres fonogrammer
- d) for producenter af den første filmoptagelse for så vidt angår den originale film eller eksemplarer heraf og
- e) for radio- og fjernsynsforetagender for så vidt angår optagelser af deres udsendelser, hvad enten der er tale om trådbunden eller trådløs transmission, herunder via kabel eller satellit.«

8 Artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29 har følgende ordlyd:

»Medlemsstaterne tillægger ophavsmænd eneret til at tillade eller forbyde trådbunden eller trådløs overføring til almenheden af deres værker, herunder tilrådighedsstillelse af deres værker på en sådan måde, at almenheden får adgang til dem på et individuelt valgt sted og tidspunkt.«

9 Direktivets artikel 5, stk. 2, litra b), bestemmer:

»Medlemsstaterne kan indføre undtagelser fra eller indskrænkninger i den i artikel 2 nævnte ret til reproduktion med hensyn til:

[...]

- b) reproduktioner på ethvert medium foretaget af en fysisk person til privat brug og til formål, der hverken direkte eller indirekte er kommercielle, forudsat at rettighedshaverne modtager en rimelig kompensation, i forbindelse med hvilken der tages hensyn til anvendelse eller ikke-anvendelse af de i artikel 6 nævnte tekniske foranstaltninger på det pågældende værk eller den pågældende frembringelse«.

10 Direktivets artikel 5, stk. 5, har følgende ordlyd:

»Undtagelser og indskrænkninger efter stk. 1, 2, 3 og 4 må kun anvendes i visse specielle tilfælde, der ikke strider mod den normale udnyttelse af værket eller andre frembringelser og ikke indebærer urimelig skade for rettighedshaverens legitime interesser.«

Italiensk ret

- 11 Artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/29 er blevet gennemført i italiensk ret ved artikel 71e i legge n. 633 – Protezione del diritto d'autore e di altri diritti connessi al suo esercizio (lov nr. 633 om beskyttelse af ophavsret og beslægtede rettigheder) af 22. april 1941 i den affattelse, der var gældende på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen (herefter »ophavsretsloven«). Artikel 71e, som findes i lovens kapitel II med overskriften »Privat reproduktion til personligt brug«, bestemmer:

»1. Privat reproduktion af fonogrammer og videogrammer på ethvert medium, foretaget af en fysisk person alene til egen brug, er tilladt, forudsat at den sker uden gevinst for øje og til formål, der hverken direkte eller indirekte er kommercielle, og under overholdelse af de i artikel 102c nævnte tekniske foranstaltninger.

2. Den i stk. 1 nævnte reproduktion må ikke foretages af tredjemænd. Levering af tjenesteydelser med henblik på reproduktion af fonogrammer og videogrammer foretaget af en fysisk person til egen brug udgør en reproduktionshandling, som er reguleret af artikel 13, 72, 78a, 79 og 80.

[...]«

- 12 Ophavsretslovens artikel 71f bestemmer:

»1. Ophavsmænd og fremstillere af fonogrammer samt de oprindelige producenter af audiovisuelle værker, udøvende kunstnere og producenter af videogrammer og de personer, som indtræder i disses rettigheder, har ret til kompensation for privat reproduktion af fonogrammer og videogrammer som omhandlet i artikel 71e. Med hensyn til apparater, der alene er egnede til analog eller digital optagelse af fonogrammer eller videogrammer, består denne kompensation af en andel af den pris, som slutkøberen betaler til forhandleren, idet den nævnte andel for så vidt angår multifunktionelle apparater beregnes på grundlag af prisen for et apparat med tilsvarende egenskaber som den indvendige komponent til optagelse eller – såfremt den nævnte andel ikke kan beregnes – af et fast beløb pr. apparat. Med hensyn til medier til audiovisuel optagelse, eksempelvis analoge medier, digitale medier, faste eller flytbare hukommelser til optagelse af fonogrammer eller videogrammer, udgøres kompensationen af et beløb, der står i forhold til disse mediers optagelsesevne. Med hensyn til systemer til fjernstyret videooptagelse skal kompensationen i dette stykke betales af leverandøren af tjenesteydelsen og stå i forhold til indtjeningen ved leveringen heraf.

2. Kompensationen i stk. 1 fastsættes i overensstemmelse med fællesskabsretten, og under alle omstændigheder med hensyntagen til reproduktionsretten, ved dekret fra Ministro per i beni e le attività culturali (ministeren for kulturelle goder og aktiviteter), som skal vedtages inden den 31. december 2009 efter høring af det i artikel 190 omhandlede udvalg og de mest repræsentative brancheorganisationer for producenterne af apparaterne og medierne i stk. 1. Ved fastsættelsen af kompensationen tages der hensyn til, hvorvidt de i artikel 102c nævnte tekniske foranstaltninger er anvendt, og til betydningen af digital kopiering i forhold til analog kopiering. Dette dekret opdateres hvert tredje år.

[...]«

- 13 Følgende fremgår af ophavsretslovens artikel 102c:

»1. Indehavere af ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder samt af den rettighed, der er omhandlet i artikel 102a, stk. 3, kan på beskyttede værker eller frembringelser anvende effektive beskyttelsesforanstaltninger, som omfatter alle teknologier, anordninger eller komponenter, der under deres normale funktion har til formål at forhindre eller begrænse handlinger, som rettighedshaverne ikke har givet tilladelse til.

2. Tekniske foranstaltninger skal anses for at være effektive, når anvendelsen af værket eller den beskyttede genstand styres af rettighedshaveren ved anvendelse af en adgangsanordning eller en beskyttelsesforanstaltning, f.eks. kryptering, scrambling eller anden omdannelse af værket eller den beskyttede genstand, eller hvis denne anvendelse er begrænset ved hjælp af en kopikontrolanordning, der opfylder beskyttelsesformålet.

3. Denne artikel berører ikke anvendelsen af bestemmelserne vedrørende computerprogrammer, der er omhandlet i afsnit I, kapitel IV, del VI.«

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 14 VCAST er et engelsk selskab, der via en cloud computing-tjeneste på internettet på en lagringsplads giver sine kunder adgang til et system til videooptagelse af jordbaserede fjernsynsprogrammer, der udsendes af italienske tv-selskaber, herunder RTI.
- 15 Det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, at brugeren i praksis vælger en udsendelse på VCAST's internetside, der indeholder alle de programmer, som udbydes af de fjernsynskanaler, der indgår i den af selskabet udbudte tjeneste. Brugeren kan enten angive en bestemt udsendelse eller et tidsrum. VCAST's system opfanger derefter fjernsynssignalet ved hjælp af sine egne antenner og optager via en cloud computing-tjeneste det valgte udsendelsestidspunkt på den lagringsplads, som brugeren har valgt. Sidstnævnte køber denne lagringsplads hos en anden leverandør.
- 16 VCAST har anlagt sag mod RTI ved afdelingen for selskabsret ved Tribunale di Torino (retten i Torino, Italien) og har nedlagt påstand om, at det fastslås, at VCAST's aktiviteter er lovlige.
- 17 Under sagen har retten ved kendelse af 30. oktober 2015 delvist taget den af RTI fremsatte begæring om foreløbige foranstaltninger til følge og har i det væsentlige forbudt VCAST at fortsætte sine aktiviteter.
- 18 Da Tribunale di Torino (retten i Torino) er af den opfattelse, at udfaldet af hovedsagen til dels afhænger af fortolkningen af EU-retten, nærmere bestemt artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/29, har den besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »1) Er en national lovgivning, som forbyder en erhvervsdrivende til privatpersoner at udbyde såkaldte cloud computing-tjenester til fjernstyret videooptagelse med henblik på privatkopiering af ophavsretligt beskyttede værker, via den erhvervsdrivendes aktive medvirken i forbindelse med optagelse og uden rettighedshaverens samtykke, forenelig med [EU]-retten, og i særdeleshed artikel 5, stk. 2, litra b), i [...] direktiv 2001/29 [...] ([...] direktiv 2000/31[...] og [oprettelses]traktaten)?
- 2) Er en national lovgivning, hvorefter en erhvervsdrivende til privatpersoner kan udbyde såkaldte cloud computing-tjenester til fjernstyret videooptagelse med henblik på privatkopiering af ophavsretligt beskyttede værker, selv om dette indebærer en aktiv medvirken fra den erhvervsdrivende side i forbindelse med optagelse, [...] [og sker] uden rettighedshaverens samtykke, mod en fast kompensation til rettighedshaveren, idet den erhvervsdrivende i det væsentlige omfattes af en tvangslicensordning, forenelig med EU-retten, og i særdeleshed artikel 5, stk. 2, litra b), i [...] direktiv 2001/29 [...] ([...] direktiv 2000/31] og [oprettelses]traktaten)?«

Om de præjudicielle spørgsmål

Indledende bemærkninger

- 19 Det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, at den forelæggende ret har afsagt en kendelse, som indeholder et foreløbigt forbud mod den af VCAST udøvede aktivitet.
- 20 På denne baggrund har den nævnte ret forelagt Domstolen to spørgsmål vedrørende denne aktivitet, som indeholder to modsatrettede hypoteser, hvoraf den ene forudsætter, at en national lovgivning forbyder denne aktivitet, og den anden, at denne aktivitet derimod er tilladt.
- 21 Det kan således udledes af disse betragtninger, at det ikke er fastslået, hvorvidt den i hovedsagen omhandlede lovgivning faktisk forbyder en sådan aktivitet.
- 22 Under disse omstændigheder og for at kunne give den forelæggende ret en nyttig besvarelse vil Domstolen besvare de to spørgsmål samlet ud fra den antagelse, at national lovgivning tillader udøvelsen af en aktivitet som den i hovedsagen omhandlede.
- 23 Det bemærkes i øvrigt, at den forelæggende ret har anmodet Domstolen om at tage stilling til, hvorvidt den i hovedsagen omhandlede nationale bestemmelse er i overensstemmelse med EU-retten under henvisning ikke alene til direktiv 2001/29, navnlig dets artikel 5, stk. 2, litra b), men tillige til direktiv 2000/31 og »oprettelsestraktaten«
- 24 I denne henseende har generaladvokaten i punkt 19 i forslaget til afgørelse anført, at den bestemmelse i direktiv 2000/31, der eventuelt er relevant i sagen, er direktivets artikel 3, stk. 2, som forbyder medlemsstaterne at begrænse adgangen til at levere informationssamfundstjenester fra en anden medlemsstat. Ifølge artikel 3, stk. 3, i det nævnte direktiv er bl.a. begrænsninger, som følger af beskyttelsen af ophavsretten og de beslægtede rettigheder, imidlertid ikke omfattet af dette forbuds anvendelsesområde.
- 25 Det følger heraf, at bestemmelserne i direktiv 2000/31 ikke finder anvendelse i en sag som den i hovedsagen omhandlede, der vedrører ophavsret og undtagelserne herfra.
- 26 Hvad angår de forelagte spørgsmål i forhold til »traktaten« bemærkes, at det følger af Domstolens faste praksis, at når et spørgsmål er reguleret ved harmoniserede bestemmelser på EU-plan, skal alle nationale foranstaltninger herom bedømmes på grundlag af de harmoniserede bestemmelser (jf. bl.a. dom af 13.12.2001, DaimlerChrysler, C-324/99, EU:C:2001:682, præmis 32, af 24.1.2008, Roby Profumi, C-257/06, EU:C:2008:35, præmis 14, og af 1.10.2009, HSBC Holdings og Vidacos Nominees, C-569/07, EU:C:2009:594, præmis 26).
- 27 Det bemærkes, at et af de mål, som direktiv 2001/29 forfølger, består i en harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om ophavsret og beslægtede rettigheder for at bidrage til at nå målet om oprettelse af et indre marked, således som det fremgår af første betragtning til direktivet.
- 28 Det er derfor ufornuddent at besvare de forelagte spørgsmål i forhold til EUF-traktaten.
- 29 Under disse omstændigheder skal det lægges til grund, at den forelæggende ret med sine spørgsmål i det væsentlige ønsker oplyst, om direktiv 2001/29, og navnlig dette direktivs artikel 5, stk. 2, litra b), er til hinder for en national lovgivning, der tillader, at en erhvervsvirksomhed udbyder cloud computing-tjenester til fjernstyret videooptagelse til privatpersoner med henblik på privatkopiering af ophavsretligt beskyttede værker og aktivt medvirker i forbindelse med optagelsen uden rettighedshaverens samtykke.

Domstolens besvarelse

- 30 I medfør af artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/29 kan medlemsstaterne indføre undtagelser fra eller indskrænkninger i retten til reproduktion, når der er tale om reproduktioner på ethvert medium foretaget af en fysisk person til privat brug og til formål, der hverken direkte eller indirekte er kommercielle.
- 31 I øvrigt bestemmes det i direktivets artikel 5, stk. 5, at undtagelser og indskrænkninger, navnlig de i det nævnte direktivs artikel 5, stk. 2, omhandlede, kun må anvendes i visse specielle tilfælde, der ikke strider mod den normale udnyttelse af værket eller andre frembringelser og ikke indebærer urimelig skade for rettighedshaverens legitime interesser.
- 32 Hvad angår artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/29 bemærkes for det første, at ifølge Domstolens faste praksis skal de bestemmelser i et direktiv, der udgør undtagelser fra et almindeligt princip i samme direktiv, fortolkes indskrænkende (jf. dom af 10.4.2014, ACI Adam m.fl., C-435/12, EU:C:2014:254, præmis 22 og den deri nævnte retspraksis). Heraf følger, at den nævnte artikel 5, stk. 2, litra b), skal fortolkes på denne måde.
- 33 Domstolen har ligeledes fastslået, at en fysisk persons privatkopiering skal anses for en handling til skade for indehaveren af de pågældende rettigheder, idet den foretages uden at der søges forudgående tilladelse fra denne indehaver (jf. i denne retning dom af 21.10.2010, Padawan, C-467/08, EU:C:2010:620, præmis 44-46).
- 34 Desuden har Domstolen fastslået, at selv om artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/29 skal forstås således, at undtagelsen om privatkopiering ganske vist forbyder rettighedshaveren at påberåbe sig sin eneret til at tillade eller forbyde reproduktioner over for personer, som foretager privatkopiering af deres værker, skal bestemmelsen ikke forstås således, at den ud over nævnte udtrykkeligt fastsatte begrænsning pålægger indehaveren af ophavsretten at tolerere tilsidesættelser af sine rettigheder, som kan ledsage en privatkopiering (jf. i denne retning dom af 10.4.2014, ACI Adam m.fl., C-435/12, EU:C:2014:254, præmis 31).
- 35 Endelig fremgår det af retspraksis, at det for at kunne påberåbe sig artikel 5, stk. 2, litra b), ikke er nødvendigt, at de pågældende fysiske personer besidder udstyr, apparater eller medier til reproduktion. De kan ligeledes henvende sig til en tredjemand, som udbyder en kopieringsservice, hvilket udgør den nødvendige faktiske forudsætning for, at disse fysiske personer kan komme i besiddelse af private kopier (jf. i denne retning dom af 21.10.2010, Padawan, C-467/08, EU:C:2010:620, præmis 48).
- 36 Det er i lyset af ovennævnte retspraksis, at det skal efterprøves, om en tjenesteydelse som den i hovedsagen omhandlede, hvis relevante elementer er angivet i nærværende doms præmis 14 og 15, er omfattet af artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/29.
- 37 Det bemærkes i denne henseende, at udbyderen af denne tjeneste ikke nøjes med at tilrettelægge reproduktionen, men at denne desuden med henblik på reproduktion af visse tv-kanalers udsendelser giver adgang til disse udsendelser, som kan optages på afstand. Det er således op til de enkelte kunder at vælge de udsendelser, som skal optages.
- 38 Den i hovedsagen omhandlede tjeneste har i denne henseende en dobbelt funktion, som består i både reproduktion og tilrådgivningsstillelse af de værker og frembringelser, som er omfattet af tjenesten.

- 39 Selv om undtagelsen om privatkopiering indebærer, at rettighedshaveren skal afstå fra at udøve sin eneret til at tillade eller forbyde, at fysiske personer foretager privatkopiering under de i artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/29 omhandlede betingelser, indebærer kravet om en streng fortolkning af denne undtagelse, at rettighedshaveren dog ikke berøves sin ret til at forbyde eller tillade adgang til de værker eller frembringelser, som disse personer ønsker at foretage private kopier af.
- 40 Det følger nemlig af artikel 3 i direktiv 2001/29, at enhver overføring til almenheden, herunder tilrådighedsstillelse af beskyttede værker eller frembringelser, kræver tilladelse fra rettighedshaveren, og retten til overføring af værker til almenheden skal, således som det fremgår af 23. betragtning til direktivet, forstås bredt og omfatter enhver form for trådbunden eller trådløs transmission eller retransmission af et værk til almenheden, herunder udsendelse i radio og fjernsyn.
- 41 I denne henseende har Domstolen allerede udtalt, at begrebet »overføring til almenheden« omfatter to kumulative kriterier, nemlig en »overføring« af et værk og overførslen heraf til en »almenhed« (dom af 31.5.2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, præmis 37).
- 42 Efter denne præcisering skal det for det første for så vidt angår begrebet »overføring« fremhæves, at denne omfatter enhver overføring af de beskyttede værker, uafhængigt af hvilket middel eller hvilken teknisk proces der anvendes (dom af 31.5.2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, præmis 38).
- 43 Endvidere skal hver transmission eller retransmission af et værk, som gør brug af en specifik teknisk fremgangsmåde, i princippet tillades individuelt af ophavsmanden til det omhandlede værk (dom af 31.5.2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, præmis 39).
- 44 For det andet skal beskyttede værker for at falde ind under begrebet »overføring til almenheden« som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29 tillige effektivt overføres til en »almenhed«, således som det er blevet anført i nærværende doms præmis 41 (dom af 31.5.2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, præmis 40).
- 45 I denne henseende fremgår det af Domstolens praksis, at begrebet »almenhed« angiver et ubestemt antal potentielle modtagere og desuden indebærer et betydeligt antal personer (dom af 31.5.2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, præmis 41).
- 46 I nærværende sag optager tjenesteyderen i hovedsagen radio- og fjernsynsudsendelserne og stiller dem til rådighed for sine kunder via internettet.
- 47 For det første er det åbenbart, at alle de personer, som tjenesteyderen henvender sig til, udgør en »almenhed« som omhandlet i den i nærværende doms præmis 45 nævnte retspraksis.
- 48 For det andet finder den oprindelige transmission, der foretages af radio- og tv-selskabet på den ene side, og den transmission, der foretages af tjenesteudbyderen i hovedsagen på den anden side, sted under specifikke tekniske forhold efter en forskellig form for transmission af værkerne, og hver enkelt er rettet mod sit publikum (jf. i denne retning dom af 7.3.2013, ITV Broadcasting m.fl., C-607/11, EU:C:2013:147, præmis 39).
- 49 De omhandlede transmissioner udgør dermed forskellige overføringer til almenheden, og hver enkelt af dem skal derfor have tilladelse fra de berørte rettighedshavere.
- 50 Under disse omstændigheder er det ikke længere fornødent efterfølgende at undersøge, om målgrupperne for disse overføringer er identiske, eller i givet fald, om målgruppen for tjenesteyderen i hovedsagen udgør et nyt publikum (jf. i denne retning dom af 7.3.2013, ITV Broadcasting m.fl., C-607/11, EU:C:2013:147, præmis 39).

- 51 Det følger heraf, at kopiering af værker ved hjælp af en tjeneste som den i hovedsagen omhandlede indebærer en risiko for tilsidesættelse af rettighedshaverens rettigheder, såfremt denne ikke har givet sin tilladelse.
- 52 En sådan tjeneste til fjernstyret videooptagelse er derfor ikke omfattet af artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/29.
- 53 Under disse omstændigheder er det ikke længere fornødent at efterprøve, om betingelserne i direktivets artikel 5, stk. 5, er overholdt.
- 54 Henset til alle de ovenstående betragtninger skal de forelagte spørgsmål besvares med, at direktiv 2001/29, og navnlig dets artikel 5, stk. 2, litra b), er til hinder for en national lovgivning, der tillader, at en erhvervsvirksomhed udbyder cloud computing-tjenester til fjernstyret videooptagelse til privatpersoner med henblik på privatkopiering af ophavsretligt beskyttede værker og aktivt medvirker i forbindelse med optagelsen af disse kopier uden rettighedshaverens samtykke.

Sagsomkostninger

- 55 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parter udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Tredje Afdeling) for ret:

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet, og navnlig dets artikel 5, stk. 2, litra b), skal fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning, der tillader, at en erhvervsvirksomhed udbyder cloud computing-tjenester til fjernstyret videooptagelse til privatpersoner med henblik på privatkopiering af ophavsretligt beskyttede værker og aktivt medvirker i forbindelse med optagelsen af disse kopier uden rettighedshaverens samtykke.

Underskrifter